

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1180/2026. (IV. 7.) AB HATÁROZATA

bírói döntés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Schanda Balázs* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Kvk.V.39.075/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

I n d o k o l á s

I .

- [1] 1. A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap és a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban indítványozó¹ és indítványozó², együtt: indítványozók; vagy kérelmező¹ és kérelmező², együtt: kérelmezők) meghatalmazott jogi képviselőjük (Mayer és Társai Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Mayer Erika) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria – megismételt eljárásban hozott – Kvk.V.39.075/2026/3. számú végzése (a továbbiakban: kúriai végzés) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, hivatkozással arra, hogy a Kúriának – az Alkotmánybíróság 1147/2026. (III. 24.) AB határozatát (a továbbiakban: Abh.) követően meghozott – végzése az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdését (a sajtó szabadsága) és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot sérti.
- [2] 2. A Kúria végzése a megismételt eljárásban megállapította a felülvizsgálata alapjául szolgáló tényállást. Ennek lényeges elemei összefoglalóan az alábbiak.
- [3] Az érintett mint jelölő szervezet kifogást nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB).
- [4] A kifogás szerint a kérelmezők (indítványozók) megsértették a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában foglalt eljárási alapelveket azzal, hogy a kérelmező² (indítványozó²) az M1 megnevezésű tájékoztató hírcsatornáján, a hirado.hu internetes sajtótermékben és a hozzátartozó hirado.hu Facebook-oldalon 2026. március 5. napján a jelölő szervezetek közül túlnyomó részt a FIDESZ–Magyar Polgári Szövetség (a továbbiakban: FIDESZ) és a Kereszténydemokrata Néppárt (a továbbiakban: KDNP) témáit dolgozták fel híryananyagokban, kizárólag a FIDESZ–KDNP-hez köthető politikusokat és szakértőket szólaltattak meg, valamint a hírek mindegyikének a hangvétele a FIDESZ–KDNP, illetve a kormány tevékenységéről elismerő, pozitív volt, az érintettet pedig negatív színben tüntette fel.
- [5] Az érintett a kifogásban részletezte, hogy a március 5-i híradó egyes adásaiból melyek a sérelmezett közlések, számszerűsítve, hogy a másik jelölő szervezet és a kormány tagjai és más, közhivatalt betöltő személyek hány hírben, hányszor szerepeltek. Az érintett előadta, hogy mindössze két olyan hír volt olvasható, amely az érintetthez, illetve annak elnökéhez volt köthető, kifejezett negatív él vagy utalás nélkül (Indokolás [4]). A kifogás részletezte, hogy a hirado.hu Facebook-oldal vonatkozásában mely bejegyzéseket, videókat, fényképfelvételeket kifogásol és hogy ezek milyen számban vonatkoznak a másik jelölő szervezet és képviselői megnyilvánulásaira, míg az érintettel kapcsolatos tartalom egy bejegyzés volt. Az Érintett arra is hivatkozott, hogy a közmédia minden platformján kizárólag a kormánypártok híreit, a választási kampányban számukra fontos témákat közvetítette, csak FIDESZ-es politikusokat és a kormánypártokhoz köthető szakértőket szólaltatott meg, miközben híreiben az érintett és annak elnöke ellen folyamatosan negatív tartalmú közlések jelentek meg. Az érintett azt is előadta, hogy a választási kampány ideje alatt naponta több kampányeseményt tartott, így 2026. március 5. napján is, amelyekről a közmédia álláspontja szerint értesülhetett volna, azonban azok a kifogás szerint nem jelentek meg a médiatartalmakban (Indokolás [8]).
- [6] Az érintett álláspontja szerint a sérelmezett gyakorlat sértette a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség, valamint a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapelvét. Az érintett azt is előadta, hogy a választási kampány ideje alatt naponta több kampányeseményt tartott, így 2026. március 5. napján is, amelyekről álláspontja szerint a közmédia értesülhetett volna az érintett és a jelöltje Facebook-oldalaiból, azonban azok a

kifogás szerint nem jelentek meg a médiatartalmakban (Indokolás [8]). Mindezek alapján az érintett kérte, hogy az NVB a Ve. 218. § (2) bekezdése alapján állapítsa meg a jogsértés tényét és tiltsa el a jogsértőt a további jogsértéstől, továbbá a Ve. 152. § (1) bekezdése alapján kötelezze a jogsértőt arra, hogy az NVB határozatának rendelkező részét a kifogással érintett platformokon tegye közzé, valamint a Ve. 152. § (2) bekezdése alapján szabjon ki bírságot, tekintettel a jogsértés ismétlődő jellegére, a jogsértéssel befolyásolható választópolgárok kifejezetten magas számára, a jogsértés teljes országra kiterjedő elérhetőségére, továbbá a jogsértés nyilvánvalóan szándékos jellegére.

- [7] A kérelmező1 és kérelmező2 (indítványozók) a kifogásra közös beadványában akként nyilatkozott, hogy a kifogás elutasítását kérik, figyelemmel arra, hogy a kifogásban állított alapelvi sérelem nem valósult meg. Hiányolták a jogszabálysértés bizonyítékainak és a kifogásban felsorolt adások elérhetőségét tartalmazó listák tartalmi minőségét. Rögzítették, hogy a televíziós hírműsorok és az internetes sajtótermék tekintetében a szerkesztési tevékenységet a kérelmező2 (indítványozó2) látja el, továbbá vitatták, hogy a hirado.hu Facebook-oldal működtetésével kapcsolatban a kérelmező1 és a kérelmező2 közös felelőssége fennállna. Álláspontjuk szerint a lineáris médiaszolgáltatás kiegyensúlyozottságának vizsgálata nem egyetlen nap, hanem kéthetes időtartam alapján végezhető el. Előadták továbbá, hogy a kifogás nem ad teljes képet a 2026. március 5-i híradások tartalmáról, mivel azok több műsor blokkjában az érintett és jelöltjei tevékenységével is foglalkoztak, továbbá a kifogásban felsorolt témák egy része kormányzati tevékenységekhez, más szervezetekhez vagy független szakértők megszólalásaihoz kapcsolódott. A hirado.hu internetes sajtótermék tekintetében előadták, hogy számos kifogásolt hír kormányzati vagy külpolitikai témához kapcsolódott, továbbá szakértői elemzések és egy tüntetéssel kapcsolatos tudósítás is szerepelt a tartalmak között. Állításuk szerint hét olyan híryanag is volt, amely az érintett elnökének nyilatkozatát tartalmazta, ezért szerintük aránytalanság nem állapítható meg, továbbá az internetes sajtótermék működését nem lehet a nyomtatott sajtótermékekkel azonos mérce szerint megítélni. A hirado.hu Facebook-oldal vonatkozásában arra hivatkoztak, hogy a jogsérelem megállapításának feltétele tartós, folytonos és súlyos jogsérelem fennállása, amely szerintük nem igazolt. Álláspontjuk szerint a kifogás nem bizonyítja, hogy a kifogásolt bejegyzések kirívó aránytalanságot eredményeznének. Az érintett három bejegyzésre hivatkozott, amelyekben az érintett március 5. napján megjelent, azonban több bejegyzés kormányzati tevékenységgel kapcsolatos hírt tartalmazott. Hivatkoztak arra is, hogy az érintett a bizonyítás körében nem jelölte meg az általa hiányolt, a kimaradt tartalmakat (Indokolás [13]). A jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme körében előadták, hogy a kampány kezdetéig az érintett mintegy háromszáz eljárást indított a Médiatanács előtt, túlnyomórészt a kérelmező2 (indítványozó2) ellen, amelyek álláspontjuk szerint alaptalannak bizonyultak, továbbá az érintetti nyilatkozat hivatkozza az érintett hivatalos programját is.
- [8] 2.1. Az ügyben az NVB a 131/2026. számú határozatával (a továbbiakban: NVB határozat) 2026. március 10-én döntött a kifogásról.
- [9] 2.1.1. A határozat rendelkező rész 1. pontja úgy szól, hogy az NVB „a kifogásnak lineáris médiaszolgáltatás kiegyensúlyozatlanságát állító része vonatkozásában részlegesen helyt adva megállapítja, hogy a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság megsértette a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, esélyegyenlőség a jelöltek és jelölő szervezetek között alapelvelet azzal, hogy az M1 megnevezésű tájékoztató hírcsatornáján a Híradó című adásban nagyrészt a Fidesz–KDNP-hez köthető politikusokat és szakértőket szólaltatott meg. A Nemzeti Választási Bizottság eltiltja a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaságot a további jogsértéstől.”
- [10] 2.1.2. A 3. pontja azt tartalmazza, hogy az NVB „a kifogásnak internetes sajtótermék kiegyensúlyozatlanságát állító része vonatkozásában részlegesen helyt adva megállapítja, hogy a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság megsértette a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, esélyegyenlőség a jelöltek és jelölő szervezetek között alapelvelet azzal, hogy a hirado.hu médiatartalom-szolgáltatásban nagyrészt a Fidesz–KDNP-hez köthető politikusoktól származó tartalmakat vett át. A Nemzeti Választási Bizottság eltiltja a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaságot a további jogsértéstől.”
- [11] 2.1.3. Az 5. pontja szerint az NVB „a kifogásnak a hirado.hu Facebook oldal kiegyensúlyozatlanságát állító része vonatkozásában részlegesen helyt adva megállapítja, hogy a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap és a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság megsértette a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alapelvelet azzal, hogy a hirado.hu

Facebook oldalán 2026. március 5. napján megjelenő tartalmakban az esélyegyenlőségi követelményt megsértve túlnyomórészt a Fidesz–Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt vonatkozásában számoltak be az eseményekről vagy megszólalásokról. A Nemzeti Választási Bizottság eltiltja a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alapot és a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaságot a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, fent megjelölt jogsértéssel azonos magatartás jövőbeni tanúsításától.”

- [12] 2.1.4. Az NVB határozat érvelésének lényege a lineáris médiaszolgáltatásnál, a kifogásnak lineáris médiaszolgáltatásnál, az internetes sajtóterméknél és a Facebook-oldalnál, hogy az NVB mindhárom esetben a kifogásnak azok kiegyensúlyozatlanságát állító része vonatkozásában részlegesen helyt ad.
- [13] 2.2. Az NVB határozat indokolása a kifogás tartalmát ismertető részében többször hivatkozik a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményére; a [8] bekezdésben azt hangsúlyozza, hogy „a közmédiának [...] nem állt szándékában sem széleskörű, kiegyensúlyozott és pártatlan tájékoztatást nyújtani, médiatartalmaiban és az ahhoz kapcsolódó közösségi médiás oldalain az esélyegyenlőséget biztosítani”.
- [14] 2.3. Az érdemi indokolás a kiegyensúlyozottság körében külön érvelést tartalmaz a lineáris médiaszolgáltatót, az internetes oldalt és a Facebook-oldalt illetően.
- [15] 2.3.1. Az NVB határozat az érdemi indokolást tartalmazó III. pont [23]–[25] bekezdéseiben „a kiegyensúlyozott tájékoztatásnak a választási kampányidőszakban érvényesülő sajátos követelményei” betartását említi, majd a közszolgálati médiaszolgáltató tekintetében fennálló kiegyensúlyozottsági követelményre vonatkozó joggyakorlatára [252/2024. (V. 3.) számú határozat] utal. A [25] bekezdésben az NVB megállapította, hogy a lineáris médiaszolgáltatásban „a kifogásolt műsorok ugyanazon napon kerültek adásba. A műsorfolyam elvére tekintettel lefolytatható a vizsgálat egyetlen napra vonatkozóan is, mert a »műsorfolyamokkal összefüggésben a 'két hetes' megjelenési gyakoriság elvárása tehát nem általánosítható, azt mindenkor az érintett műsorszám ismeretében, egyedileg kell meghatározni« [Kúria Kvk.II.37.651/2019/4. számú végzés]. Jelen ügyben olyan műsorszámot kellett vizsgálni, amely egy napon belül különböző napszakokban és különböző terjedelemben, de naponta többször is jelentkezik, »így akár napon belül is lehetőség van a vélemények kiegyensúlyozására« [lásd: uo.]. E körben tehát a kifogásolt nap 7 műsorszámát műsorfolyamot alkot.” A [26] bekezdés szerint „a kifogásolt tartalmak közül [...] ki kell rekeszteni a 6 órás, nemzeti petícióval kapcsolatos részt, a déli és 15 órás háborúkkal kapcsolatos szakértői elemzést, a 15 órás adásból a »Békegazdaság vagy hadigazdaság« című részt, és Zsigmond Barna Pál államtitkár nyilatkozatát. Hasonlóan kell megítélni a 18 órás híradóban megjelent nyilatkozatokat az adórendszeréről, a fél nyolcas adásban a magyar diplomácia sikerének elemzését, és a magyar miniszterelnök az ukrán elnök által történt megfenyegetéséről szóló hírt. Az említett, összesen nyolc műsorrész figyelmen kívül hagyása azonban a kifogásolt 30 műsorrészhez képest érdemi csökkenést nem okoz.”
- [16] 2.3.2. A hirado.hu internetes sajtótermékkel kapcsolatban a [31] bekezdés szerint „az érintetti nyilatkozatban foglaltakkal szemben megállapítható, hogy a Beadványozó vagy elnöke által tett közlések más jelölő szervezet nyilatkozatainak érvrendszerébe kerülnek beillesztésre. A hirado.hu internetes sajtótermék a kifogásolt közlésekkel ellentétes álláspontoknak nem biztosít teret, azokat legfeljebb megemlíti, ugyanakkor a Bizottság emlékeztet arra, hogy a választási kampányidőszakban nem az Mttv. [a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény] 12. § (2) bekezdés szerinti mérce alapján vizsgálendő a kiegyensúlyozottság.”
- [17] A hirado.hu internetes sajtótermékkel kapcsolatban a [32] bekezdése úgy szól, hogy „a Bizottság megítélése szerint nem foghat helyt az érintetti nyilatkozat azért sem, mert a látszólag külpolitikai témájú nyilatkozatok, különösen a vizsgált időszak második felében a lineáris médiaszolgáltatásban tapasztaltakkal megegyezően csak keretet biztosítanak a Beadványozóval szemben megfogalmazott közlésekre, ugyanakkor a Beadványozó álláspontja ilyenkor is elhallgatva marad.” A [34] bekezdés szerint „a Duna MSZ Zrt. és az MTVA is azonos megítélés alá esik az állami szervekkel a választási kampány során, így az esélyegyenlőség alapelveit a médiaszolgáltatáson kívül eső tevékenységeik vonatkozásában is tiszteletben kell tartani [72/2026. (II. 25.) NVB határozat].”
- [18] 2.3.3. A hirado.hu Facebook-oldallal kapcsolatban a [35] bekezdés szerint a „Beadványozó 10, Orbán Viktorral kapcsolatos bejegyzés mellett 5 olyan tartalmat jelölt meg, amelyek Szijjártó Péterhez kötődnek. Gulyás Ger-

gely vonatkozásában 4 bejegyzés, Orbán Balázssal kapcsolatban két tartalom jelenik meg a kifogásban. Ezek egy része kétségtelenül kormányzati tartalom, a hadifoglyok hazaérkezése (6 bejegyzés), vagy az iráni konfliktus (3 tartalom), összesen 9 bejegyzés a 28 kifogásolt tartalomhoz képest. Mindazonáltal, a hirado.hu sajtótermékben megjelent tartalmakkal egyezően – figyelembe véve, hogy a hirado.hu felületen megjelent tartalmak fele is Facebook-bejegyzés vagy videó átvétele – a további közlések is túlnyomórészt a Beadványozóval szemben lettek megfogalmazva, azok külpolitikai kérdésekhez, kormányzati tevékenységhez csupán érintőlegesen kapcsolódnak.”

- [19] 2.4. Az NVB határozatával szemben a kérelmező1 és kérelmező2 (az indítványozók) terjesztettek elő – közös beadványban – bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet, amelyben az NVB határozatának a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján a kifogásnak helyt adó részében történő megváltoztatását kérték azzal, hogy a Kúria az érintett kifogását teljes egészében utasítsa el.
- [20] A kúriai végzés szerint a kérelmezők több okból állították, hogy az NVB – a határozat támadott részében – a kifogásnak tévesen adott helyt. Ezeknek a lényege tartalmi szempontból és az alkotmányjogi panasz elbírálására tekintettel a következő.
- [21] 2.4.1. Hivatkoztak arra, hogy a kifogás a Ve. 212. § (2) bekezdés b) pontjában előírt bizonyítási kötelezettségnek nem felelt meg. A jogsértés bizonyítása a kifogástevőt terheli, azonban az érintett által benyújtott lista önmagában nem alkalmas a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja megsértésének igazolására. Állításuk szerint a bemutatott tartalom egyik vizsgált felület tekintetében sem tartalmazza az adott napon megjelent valamennyi tartalmat, nem mutatta be a más jelölő szervezetekkel kapcsolatos megjelenéseket, továbbá az érintetthez kapcsolódó valamennyi tartalmat sem mutatta be. Az érintett nem jelölte meg konkrétan, hogy mely kampányeseményei vagy nyilatkozatok bírtak olyan hírértékkel, amely indokoltá tette volna azok közzétételét 2026. március 5. napján.
- [22] 2.4.2. A kérelmezők hivatkoztak arra is, hogy a választási alapelvek nem jelentik azt, hogy a médiaszolgáltatónak minden kampányeseményről vagy nyilatkozatról kötelessége tudósítani. Ezzel összefüggésben hivatkoztak a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjához kapcsolódó kommentári álláspontra, valamint a választási bizottságok és bíróságok gyakorlatára, amely szerint az esélyegyenlőség érvényesülése csak a műsorfolyam egészének, vagy legalább átfogó részének vizsgálata alapján állapítható meg. Az M1 csatornán sugárzott Híradó műsorral kapcsolatban előadták, hogy az egy napon belül többször kerül adásba, azonban az egyes adások lényegében azonos vagy hasonló híryanagok és műsorszegmensek eltérő terjedelmű ismétléséből állnak. Ebből következően téves az NVB azon megállapítása, hogy az esélyegyenlőség vizsgálata szempontjából elegendő a Híradó egyetlen napi adásainak áttekintése.
- [23] Az internetes sajtótermékek esetében sem indokolt az egy napra korlátozott vizsgálat, mivel az online hírfogyasztás sajátosságai – különösen a híraggregátorok és keresőfelületek működése – miatt a tartalmak több napos időtávban jutnak el a felhasználókhoz. Ezért az egy napra szűkített vizsgálat az online felületek esetében is aránytalanul korlátozza a szerkesztői szabadságot.
- [24] A Facebook-oldal tekintetében a kérelmezők arra is hivatkoztak, hogy az NVB a 72/2026. számú határozatában korábban maga is úgy foglalt állást, hogy az ilyen felületen megjelenő tartalmak folyamatosan bővülő bejegyzésfolyamot alkotnak, ezért az esélyegyenlőség követelményének vizsgálata nem korlátozható egyetlen nap tartalmaira.
- [25] 2.4.3. A kérelmezők a Kúria Kvk.V.37.683/2019/6. számú határozatára is hivatkoztak, amely szerint a szerkesztői szabadság a sajtószabadság részét képező alapjog, és annak korlátozása csak az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt szükségességi és arányossági követelményeknek megfelelően lehetséges. Ezzel összefüggésben azt állították, hogy önmagában az, hogy a kampányidőszak egy részében valamely jelölő szervezet nem jelenik meg egy adott médiaszolgáltató tartalmaiban, nem alapozza meg az esélyegyenlőség sérelmének megállapítását.
- [26] 2.4.4. A Kúria az NVB 131/2026. számú határozatának bírósági felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében helybenhagyta.
- [27] 2.5. Az Abh. megsemmisítette a Kúria e végzését (Kvk.V.39.043/2026/6., a továbbiakban: első végzés).

- [28] A Kúria jelen ügyben támadott végzése akként ismerteti az Alkotmánybíróság határozatát, hogy az Abh. szerint a Kúria első végzése az indokolt bírói döntéshez való jogból fakadó követelményeket nem teljesítette, nem elegendő az esélyegyenlőség alapelveire való általános hivatkozás; a bíróságnak azt is konkrétan meg kell indokolnia, hogy a kifogásolt tartalmak vagy azok hiánya miként eredményezi a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség sérelmét. Továbbá a Kúria az esélyegyenlőség választási alapelvét tartalmilag lényegében a médiaszabályozásból ismert kiegyensúlyozottsági követelménnyel azonosította, anélkül, hogy ennek indokait megfelelően kifejtette volna. A döntés nem tartalmazott kellő érvelést arra sem, hogy miért alkalmazható ez a mérce olyan felületeken is, amelyek nem minősülnek médiaszolgáltatásnak, illetve, hogy a korábbi joggyakorlatban kialakított követelményektől miért és milyen alapon tér el. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy a választási kampány során a választási szervek és a bíróságok a kifogásokat a választási eljárási törvény alapján bírálják el, és nem alkalmazhatják a médiaszabályozás kiegyensúlyozottsági követelményeit. Az esélyegyenlőség követelménye nem azonos a kiegyensúlyozottsággal, és annak megsértése nem állapítható meg pusztán a megjelenések számának összevetése alapján; ehhez szükséges annak vizsgálata is, hogy az eltéréseknek volt-e objektív oka, illetve, hogy a kifogásban bemutatott tartalmak alkalmasak-e a sérelem alátámasztására. (Indokolás [56]–[62]).
- [29] 2.6. Az alkotmánybírósági határozat alapján a Kúria másik tanácsa a 2026. március 27-én kelt Kpk.IV.39.073/2026/3. számú végzésével a Ve. 228. § (2) bekezdése és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 123. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 427. § (1) bekezdés *b*) pontja szerint eljárva a Kúriát, mint választási ügyekben eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [30] A Kúria másik tanácsának ezt a végzését (Kpk.IV.39.073/2026/3. számú végzés) a Kúriának a jelen ügyben támadott végzése akként ismerteti, hogy a Kúria másik tanácsa az új eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy
- a Kúria az Abh. alapján vegye figyelembe, hogy egyrészt az esélyegyenlőség Ve.-beli alapelve és a kiegyensúlyozottság Mttv. közötti fogalma között – az Alkotmánybíróság szerint – lényegi különbség van;
 - másrészt az új eljárás során tekintettel kell lenni arra, hogy a választási eljárásra vonatkozó szabályokat a Ve. állapítja meg, azok nem bővíthetők jogértelmezéssel;
 - harmadrészt az alkotmánybírósági határozatból következően nemcsak eljárási (további indokolási) kötelezettség áll fenn, hanem az anyagi jogi szabályok – alkotmánybírósági határozatban feltárt – helyes értelmezése is követelmény;
 - negyedrészt az új eljárás során továbbá a tanács vizsgálja meg, hogy van-e olyan előadás, tény vagy bizonyíték a kifogásban vagy az NVB határozatban, amely szerint a kifogás benyújtója konkrét kampányesemények vagy nyilatkozatok megjelölésével igazolta, hogy jelölő szervezetként megtartott valamely eseményről a médiaszolgáltató nem tájékoztatott, mivel az alapelvi sérelem bizonyítottsága szempontjából ez is jelentős körülmény;
 - előírta, hogy a választási ügyben eljáró bíróság legyen figyelemmel arra, hogy a jelölő szervezetek, jelöltek között objektív különbség lehet a közérdeklődésre számot tartó események között;
 - vegye figyelembe az Alaptörvény IX. cikkébe foglalt véleménynyilvánítási- és sajtószabadságból eredő szerkesztői szabadság érvényesülését (Indokolás [62]).
- [31] 2.7. A megismételt eljárásban hozott kúriai végzés az első végzéssel egyezően rendelkezett: helybenhagyta az NVB 131/2026. számú határozatát. A határozatnak a bírósági felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében helybenhagyta.
- [32] A felülvizsgálati kérelem alaki és tartalmi vizsgálatát az Indokolás [63]–[69] bekezdései tartalmazzák. Ennek [68] bekezdése úgy szól, hogy „a kifogásnak nem kellett tartalmaznia a kérelmezők állításával szemben azokat a tartalmakat, amelyek közzétételének, megjelenésének elmaradását kifogásolták, sem más jelölő szervezetekkel kapcsolatos megjelenéseket (azok elmaradásának kifogásolására a kifogástevőnek érintettsége sem állna fenn), mert nem az volt a kifogás tárgya, hogy az érintettől nem tudósítottak, nem ez volt az esélyegyenlőség megbomlásának érintett által állított oka. A kérelmezők ezért tévesen hivatkoztak arra, hogy az NVB-nek, a Kúriának vizsgálnia kellett volna, hogy a kifogástevő egyes, általa megtartott konkrét kampányeseményekről vagy nyilatkozatokról való tudósítás elmaradását tételesen igazolta-e, ennek igazolása, bizonyítása hiányában a kifogást el kellett volna utasítani”.
- [33] Ezt követő érdemi indokolásában kizárólag az NVB előtti eljárást megindító kifogásban felhozottakkal foglalkozott, míg a felülvizsgálati kérelemben felhozott érvekkel, és a Kúria másik tanácsa által a megismételt eljárásra megszabott iránymutatással nem foglalkozott.

- [34] A Kúria végzésének ezt követő érdemi indokolása hat megkülönböztetett részből áll.
- [35] 2.7.1. Az indokolás I. része, a [70]–[75] bekezdés a közszolgálati médiaszolgáltató tevékenységének alkotmányos kereteit taglalja, ennek a résznek a [71] bekezdése utal az Mttv. 3–8. §-ai továbbá a 13. § (2) bekezdése és a 83. § (1) bekezdés *m*) pontja rendelkezéseire, és megállapítja, hogy ezek „alapján a közszolgálati médiaszolgáltató köteles kiegyensúlyozott, pontos, alapos, tárgyilagos és felelős hírszolgáltatást nyújtani”. Részben idézi az Mttv. 101. §-át, és felhívja a 84. § (1) bekezdését és 98. § (1) bekezdését. A [75] bekezdés megállapítja, hogy „a közszolgálati médiaszolgáltató kampányidőszakban kifejtett tevékenysége – ideértve a lineáris médiaszolgáltatást, az online sajtóterméket, valamint a közösségi médiában közzétett tartalmakat is – a Ve. alapelvei alapján értékelhető, és e körben azt kell vizsgálni, hogy a konkrét médiatartalmak alkalmasak voltak-e a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség sérelmének előidézésére.”
- [36] 2.7.2. Az indokolás II. része, a [76]–[80] bekezdések egyrészt a Kúria és az Alkotmánybíróság hatáskörének elhatárolásáról szólnak, másrészt a választási jogorvoslati eljárás sajátosságairól, a kifogásban foglaltakhoz kötött vizsgálódásról, a bizonyítékok értékelése során a bíróság önálló mérlegelési jogköréről, valamint arról, hogy a választási eljárás során – tételes rendelkezés hiányában – az alapelvek önálló normatartalommal bírnak.
- [37] 2.7.3. A végzés indokolása III. része, a [83]–[106] bekezdések a kifogás részletes tartalmi vizsgálata, ennek keretében a kifogás értelmezése, az indokolás [68] bekezdése részletesebb kifejtése. A [83] bekezdés szerint a kifogás „nem pusztán a médiatartalmak mennyiségi arányaira hivatkozott, hanem alapvetően azok tartalmi jellegét és szerkesztési módját kifogásolta”.
- [38] A [84] bekezdés szerint „a kifogás lényege szerint a közszolgálati médiaszolgáltató a vizsgált időszakban mindhárom érintett platformon – a lineáris médiaszolgáltatásban, az internetes sajtótermékben és a közösségi médiafelületen – azonos szerkesztési mintázatot követett, amelynek eredményeként a kormánypártokhoz köthető szereplők megszólalásai domináns módon, jellemzően reflexió nélkül jelentek meg, míg az ellenérdekeltektől jelölő szervezet álláspontja érdemben nem, vagy csak közvetett módon, más szereplők értelmezésén keresztül került bemutatásra”.
- [39] A [85] bekezdés szerint „[a] Kúria megállapította, hogy a kifogás mindhárom platform tekintetében e tartalmi kifogásokat eltérő módon, de azonos logikai szerkezet mentén támasztotta alá. A lineáris médiaszolgáltatás esetében a kifogás részletesen, műsoregységekre bontva mutatta be a kifogásolt tartalmakat, míg az internetes sajtótermék és a közösségi médiafelület vonatkozásában a kifogás konkrét cikkek, illetve bejegyzések megjelölésével és elérhetőségének feltüntetésével igazolta az állított szerkesztési gyakorlat fennállását.”
- [40] A [87]–[89] bekezdés felidézti a választási kampányra, az esélyegyenlőség alapelveinek tartalmára, továbbá a sérelem lehetséges megnyilvánulási formáira vonatkozó, korábbi kúriai döntésekben tett megállapításokat. Ennek lényeges tartalma, a [90] bekezdése szerint „[a] közszolgálati médiaszolgáltató tevékenységére kampányidőszakban is irányadók az Mttv. és a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) rendelkezései, így különösen a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye. E kötelezettség a kampányidőszakban sem szűnik meg. Ugyanakkor a jelen eljárásban nem az Mttv. szerinti kiegyensúlyozottság érvényesülésének vizsgálata, hanem – az Mttv. 101. § (1) bekezdés *h*) pontjában szereplő utaló szabály alapján – a Ve. 2. § (1) bekezdés *c*) pontja szerinti esélyegyenlőség alapelveinek számonkérése történik”.
- [41] A [93] bekezdés szerint „a kifogás megalapozottságának megítélése során nem annak volt döntő jelentősége, hogy a kifogástevő valamennyi hiányolt megjelenést tételesen megjelölt-e, hanem annak, hogy a bemutatott médiatartalmak alkalmasak voltak-e az állított szerkesztési gyakorlat és ezen keresztül az esélyegyenlőség sérelmének alátámasztására”.
- [42] A [91] bekezdés szerkesztési gyakorlatot említi, a [93] bekezdés a szerkesztés módját, és ismét a szerkesztési gyakorlatot, a [103] bekezdés szerkesztési jegyek azonosíthatóságáról szól, a [106] bekezdés feltárt szerkesztési gyakorlatot tesz a Ve. 2. § (1) bekezdés *c*) pontjában foglalt alapelv sérelme megállapításának alapjául.
- [43] 2.7.4. Az indokolás IV/1. pontja, a [107] bekezdés szerint a Kúria „a fenti alapvetések után elsőként a lineáris médiaszolgáltatás keretében közzétett hírműsorok vizsgálatát végezte el és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján”. Általános megállapításként, a szóhasználata szerint tényként rögzítette, hogy a kifogásban megjelölt hírekben többnyire kormánypártokhoz köthető politikai szereplő a megszólalók, az érintett jelölő szervezet túlnyomórészt nem önálló megszólalás formájában jelent meg, a kormánypártokhoz köthető szereplők tevékenysége jellemzően kedvező megvilágításban jelent meg. Ezen általános megállapításokat úgy értékelte, hogy „a

vizsgált napon sugárzott hírműsorok szerkesztése nem csupán az egyes események bemutatására szorítkozott, hanem azok értelmezési kereteinek kialakításán keresztül is hatással volt a bemutatott politikai szereplők megítélésére”.

- [44] A [121] bekezdés szerint „az esélyegyenlőség sérelme e körben nem az egyes hírek pusztá hiányából vagy számából vezethető le, hanem abból a szerkesztési gyakorlatból, amely a politikai szereplők közötti versenyt befolyásoló módon alakítja a nyilvánosság elé kerülő információk tartalmát és kontextusát.”
- [45] A [123] bekezdés végkövetkeztetése, hogy „a lineáris médiaszolgáltatás keretében megvalósult szerkesztési gyakorlat alkalmas volt arra, hogy a jelöltek és jelölőszervezetek közötti esélyegyenlőség sérelmét előidézze”.
- [46] 2.7.5. Hasonló érvelést követ a kúriai végzés IV/2. pontja az internetes sajtótermék (hirado.hu) vonatkozásában. A [129] bekezdés idézi az NVB határozat erre vonatkozó részéből a kiegyensúlyozatlanság megállapításának igazolására felhozott négy szófordulatot valamely cikkekből. A [131] bekezdés a szerkesztői környezet kialakítását értékeli, a [133] bekezdés szerint az esélyegyenlőség sérelme „nem a megjelenések pusztá számából, hanem a tartalmak szerkesztési módjából, ismétlődéséből és kontextusából vezethető le”. A [135] bekezdés szerint „mindezek alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy az internetes sajtótermékben megvalósult szerkesztési gyakorlat alkalmas volt arra, hogy a jelöltek és jelölőszervezetek közötti esélyegyenlőség sérelmét előidézze”.
- [47] 2.7.6. Az indokolás IV/3. pontja a közszolgálati médiaszolgáltató Facebook-oldala vonatkozásában tartalmaz hasonló szerkezetben, hasonló megállapításokat. A [151] bekezdés szerint „a hirado.hu Facebook-oldalán 2026. március 5. napján megvalósult tartalomközlési gyakorlat – annak intenzitása, egyirányúsága és összhatása folytán – a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi alapelv sérelmét eredményezte.”
- [48] 3. A kúriai végzés ellen az indítványozók az 1. pontban foglaltak szerint ismét alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő. Érvelésük változatlanul két központi elem, egy tartalmi érv és egy eljárási érv köré csoportosítható, de most már az Abh. alapján. Az előbbi érvrendszer az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére, a sajtó szabadságára vonatkozik, a másik a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állítja.
- [49] Az alkotmányjogi panasz érvelésének a lényege, hogy a Kúria a megismételt eljárásban az Abh. nyomán a Kpk.IV.39.073/2026/3. számú végzésben előírt az indokolási kötelezettségének, és sajtó szabadsága mikénti korlátozása keretei vizsgálatára vonatkozó előírásnak, és az ehhez is kapcsolódó indokolási kötelezettségének nem tett eleget. A jelen panasszal támadott Kúria Kvk.V.39.075/2026/3. számú végzése ugyan tartalmazza az Abh.-t, de a vizsgálata tárgyát újra fogalmazza: „végzése ugyan deklarálja, hogy a 1147/2026. (III. 24.) AB határozatban foglalt figyelembevételével jár el, azonban az alapjogsérelmet okozó hibákat átfogalmazva ugyan, de fenntartja, és nem végrehajtja, hanem kikerüli az Alkotmánybíróság határozatában foglalt iránymutatást.” Ehhez kapcsolatosan emeli ki, hogy a végzés a szerkesztési mintázatot teszi meg a döntés központi kategóriájává, és ezen az alapon szűkíti le a vizsgálat körét (vonatkozó bekezdések: [67]–[68], [94]–[95]).
- [50] A panasz szerint a második kúriai döntés tehát több ponton nem az Alkotmánybíróság által azonosított, lényeges, a jogvitát eldöntő kérdésekre ad közvetlen választ, hanem a vizsgálat tárgyát úgy fogalmazza át, hogy az Alkotmánybíróság által számon kért indokolási kötelezettség terjedelme beszűküljön. Ez a megoldás nem tekinthető az alkotmánybírósági iránymutatás tényleges végrehajtásának, és önmagában is megalapozhatja az Alaptörvény XXVIII. cikkéből következő, az indokolt bírói döntéshez való jog ismételt sérelmét.
- [51] A panasz hivatkozik az Alkotmánybíróság 1157/2026. (IV. 1.) számú határozatára. Felidézi ebből, hogy amennyiben az Alaptörvényben biztosított jogoknak és ezzel az Alaptörvény normarendszerének a védelmét szolgáló alkotmányjogi panasz eljárás során bírói döntés megsemmisítésére kerül sor, a szükség szerint megismételt (ismételten lefolytatott) eljárásban az azt lefolytató bíróság – jelen esetben az Alaptörvény 25. cikk szerint legfelsőbb bírói szervként nevesített Kúria – nem tekinthet el az Alkotmánybíróság határozatának indokolásában szereplő megállapításoktól; döntésének megfelelő indokolása a jogrendszer egészének integritása szempontjából olyan alapvető elvárás, amelynek érvényesítése az Alkotmánybíróságnak nemcsak Alaptörvényből fakadó joga, hanem kötelezettsége is [1157/2026. (IV. 1.) AB határozat, Indoklás [46]].
- [52] A panasz a szerkesztői szabadság korlátozásával kapcsolatban hivatkozik az Abh.-ra: ha egy elvont választási alapelv alkalmazása a sajtószabadságot és a szerkesztői szabadságot érinti, a bíróságnak fokozott felelőssége van, és tényleges alkotmányos indokolást kell adnia a korlátozásra. Nem elegendő általánosságban utalni a korlátozhatóságra; az alapjogkorlátozás alkotmányos igazolását el kell végezni (vonatkozó bekezdések: [43], [47], [61]).

- [53] A panasz hét pontban foglalva adta elő érvelését (kúria első végzése, Abh., Kúria második végzése) arra vonatkozóan, hogy a Kúria végzése mely helyeken és mennyiben mond ellent az Abh.-nak:
1. A Ve. 2. § c) pont szerinti esélyegyenlőség és az Smtv. 13. §, illetve az Mttv. 12. § szerinti kiegyensúlyozottság követelményének összezsúfolása;
 2. Az elmaradt kampányesemények és az elmaradt tájékoztatás kérdése;
 3. A jogalap hiánya az internetes-oldal és a Facebook-oldal esetében;
 4. Az egynapos vizsgálat és a mennyiségi adatok szerepe;
 5. Az objektív okok vizsgálatának hiánya;
 6. A szerkesztői szabadság korlátozásának alkotmányos igazolása;
 7. Az Alkotmánybíróság által előírt vizsgálat kikerülése átkeretezéssel.

II.

- [54] Az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott rendelkezései:

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III.

- [55] 1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján az ügyben tanácsban eljárva elsőként megvizsgálta az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó feltételek fennállását.
- [56] 1.1. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés meghozatalától számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. A jelen esetben a határidő megtartottnak minősül.
- [57] 1.2. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt akkor terjeszthet elő az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [58] A konkrét esetben az indítványozók a megismételt kúriai eljárásban mint kérelmező1 és kérelmező2 vettek részt. Az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítványozók megjelölték továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványozók az alkotmányjogi panasz benyújtását indokolták, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozók kifejezett kérelmet fogalmaztak meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [59] 2. Az indítvány nyomán jelen ügyben az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben – figyelemmel az Alaptörvény IX. cikke érintettségének kérdésére – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekintette, hogy a megismételt eljárásban a Kúria alkotmányossági mércével mérve eleget tett-e az Abh.-nak. Tartalmilag az alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy a Kúria a megismételt eljárásban a – közszolgálati médiaszolgáltatóra vonatkoztatható – választási esélyegyenlőség alkotmányos értelmezési keretének tartalmával és mércéjével összhangban hozta-e meg a döntését.

IV.

[60] Az indítvány megalapozott.

[61] Az Alkotmánybíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a Kúria a megismételt eljárásban a – közszolgálati médiaszolgáltatóra vonatkozatható – választási esélyegyenlőség alkotmányos értelmezési keretének tartalmával és mércéjével összhangban hozta-e meg a döntését. Ezért az Alkotmánybíróság elsőként felidézte az Abh.-ból a választási esélyegyenlőség alkotmányos értelmezési keretének tartalmát és mércéjét. Ezek után felidézte az Alkotmánybíróság hatáskörére és az alkotmánybírósági határozatok kötelező jellegére vonatkozó rendelkezéseket. Ezt követően vizsgálta, hogy a Kúria végzése az előbbiekkal, azaz az Alaptörvénnyel összhangban áll-e, s hogy a döntését megfelelően indokolta-e.

[62] 1. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésének és az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdésének összevetésével iránymutatóan meghatározta a választási esélyegyenlőség alkotmányos értelmezési keretét, annak a közszolgálati médiaszolgáltatóra értelmezhető alkotmányos tartalmát és mércéjét. Ugyanitt – ehhez is kapcsolódóan – foglalkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésében bennefoglalt indokolt döntéshez való joggal.

[63] 1.1. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban a következőket állapította meg: „Az esélyegyenlőség és a kiegyensúlyozottság fogalmisága között árnyalatnyi, ám lényeges különbség van. Ez önmagában következik a két fogalmiságot szabályozó, illetve tartalmazó törvények rendelkezéséből. A választási ügyekben az esélyegyenlőség követelménye vizsgálendő, amelyet a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja alapján kell megítélni. Az esélyegyenlőség egy versenyhelyzeten (választás, illetve kampány) belüli, a versenyben résztvevők, a versenyben elindulók közötti esélyegyenlőséget jelenti. Azaz a versenyegyenlőséget, és nem az eredmény egyenlőséget kell biztosítani. Nem a versenyzők mesterséges kedvezményezéséről, kiegyenlítéséről van szó, hanem a résztvevők azon alapvető jogáról, hogy egyenlő esélyek legyenek, ha a versenyben részt kívánnak venni. Ez a kampányon belül azt jelenti, hogy a jelölő szervezetek, a jelöltek számíthatnak arra, hogy a nyilvánosság előtti megjelenésük – amennyiben azzal élnek – megjelenítése egyenlő esélyű legyen. Másként szólva az a nyilvánosság elől ne legyen elhallgatva.

Az esélyegyenlőség megvalósulása nem értelmezhető csupán matematikai műveletként, hiszen a megjeleníthetőségre egyéb tényezők, körülmények is hatással lehetnek. Különösen ilyen objektív eredetű körülmény lehet az országos közszolgálati médiaszolgáltatóknál megjelenő tartalom esetén, ha az egyik jelölő szervezet több eseményt szervez, több jelöltje lép a nyilvánosság elé, míg egy másik jelölő szervezet kevesebb rendezvénnyel és jelölttel lép nyilvánosság elé. A jelölő szervezetek, jelöltjeik között általánosságban objektív különbség lehet a nyilvánosság előtt megjelenésük számát és közérdeklődésre számot tartó eseményeiket, illetve a közfeladatokhoz kapcsolódóan viselt tisztségüket illetően. Utóbbiakra vonatkozóan nyilvánvalóan nem elvárható, hogy a választási kampány során e minőségükben ne nyilvánuljanak meg, s ugyanígy nem várható a médiaszolgáltatótól az sem, hogy őket elhallgassa, vagy elhallgattassa. A kormány, az országgyűlés stb. nyilvánvalóan a választási kampány idején is működik. Nincs olyan szabály, amely az objektív különbségek kiegyenlítését a sajtó számára kötelezővé tenné [vesd össze a Ve. politikai reklámokra és politikai hirdetésre vonatkozó rendelkezéseivel]. Az viszont elvárás, hogy indokolatlan, önkényes előnyben vagy hátrányban részesítés ne történjék.

Ugyanakkor a médiaszolgáltatás jellegének, a műsorfolyamnak is jelentősége van az esélyegyenlőség megítélésénél. A műsorfolyam mibenlétével a Kúria több döntésében foglalkozott (pl.: Kvk.I.37.353/2018/2., Kvk. II.37.651/2019/4., Kvk.II.37.654/2019/2.). Az, hogy milyen időtartamon belül kerülhet meghatározásra a műsorfolyam, ott az összehasonlításra alkalmas, meghatározott tartalmú műsorszámok értékelésére van lehetőség. Mivel a kampány maga a Ve. szabályai szerint egy 50 napos időszak, ezért az időtartam meghatározásánál ennek is jelentőséget kell tulajdonítani. Lehetséges ugyanis, hogy egy adott napon valamely jelölő szervezet objektív megítélés szerint is több közérdeklődésre számot tartó eseményt szervezett, vagy jelöltjeik közül többen nyilvánultak meg, jelentek meg nagyobb nyilvánosság előtt. Itt a jelölő szervezeteknek, a jelölteknek is felelősségük van abban, hogy ezekről az eseményekről hogyan tájékoztatják a nyilvánosságot, vagy értesítik akár az országos közszolgálati médiaszolgáltatókat is.

Mivel a kampányidőszakban kisebb és nagyobb kampány események sokasága jelenik meg a kisebb és nagyobb nyilvánosság előtt, a szerkesztői felelősség különösen nagy gondosságot igényel a szerkesztők részéről. Amikor azonban az esélyegyenlőség sérelme felmerül, akkor a kifogást előterjesztő jelölő szervezettől is elvárható, hogy a tényekre vonatkozó előadása, a bizonyítékai arra is terjedjenek ki, hogy a mások megjelenésének számokban való meghatározásán túl az esélyegyenlőség sérelmét tartalmilag megalapozó előadást is tegyen.

Utóbbiba beleértendő az, hogy ő maga az adott műsorfolyam időtartamához képest milyen eseményeket szervezett, azon milyen üzenetet fogalmazott meg, és annak a médiaszolgáltatóhoz való eljuttatásában miként járt el.

Általánosságban valamely híradóban és ismétléseiben lineárisan és online közvetített műsorok darabszáma és jelölő szervezethez kapcsolódása önmagában nem alapozhatja meg a marasztalást az esélyegyenlőség alapelveinek sérelmére. Vagyis a választási esélyegyenlőség nem sérül, ha a közszolgálati műsorszórásban eseményekről szóló tudósítás van, és az egyik jelölő szervezethez több esemény köthető, mint a másikhoz. A választási kifogásban nem elég a tudósítások számát összehasonlítani, hanem a meghozott választási bizottsági döntésnek a benyújtott kifogás alapján azt is alá kell tudnia támasztani, hogy az eltérésnek nem volt objektív oka.

A megjelenített közlések hangvételével (kritikus vagy támogató) kapcsolatban lényeges, hogy a közszolgálati médiaszolgáltató sem korlátozható a közlés tartalmát illetően abban, hogy maguk az érintettek miként (pozitív vagy negatív előjellel) nyilatkoztak meg magukról, vagy a versenytársukról, annak magatartását, vagy üzenetét illetően. Ez ugyanis az adott kérdésben a hír, a tudósítás lényegét adó tények körébe tartozik. Az eseményről, a tényekről való tudósítás felvezetésében azonban a szerkesztői megnyilvánulásnak semlegesnek kell maradnia, azaz kerülnie kell azt, hogy a saját pozitív vagy negatív véleményét kapcsolja hozzá a hírhez. Ez felel meg a választási esélyegyenlőség alapelveinek.

A médiaszolgáltató internetes oldalával és Facebook-oldalával kapcsolatban hasonló tartalmi követelmények és mércék állíthatók. Itt azonban értékelni kell, hogy ezek szerkesztése más módon történhet, mint a műsorszolgáltatás esetében.

A szabad választás alkotmányos értékének egyik garanciája a választási esélyegyenlőség. Ez az Alaptörvény I. cikk (3) szakasza szerint korlátozhatja az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadságot. A választási esélyegyenlőség biztosítását illetően a választási eljárásban (kampányban) a médiaszolgáltató, az NVB, a Kúria és az Alkotmánybíróság felelőssége közös, de nem azonos. Az Alkotmánybíróságnak azon kell őrködnie, hogy az esélyegyenlőség fogalmiságához kapcsolt értelmezések szűkítő-bővítő tartalma és mércéje ne vezessen az esélyegyenlőség alkotmányos tartalmának kikezdéséhez. Az Alkotmánybíróság, a Kúria gyakorlata egyértelmű volt abban a kérdésben, hogy a választási eljárásra vonatkozó szabályokat a Ve. állapítja meg, azok nem bővíthetők bírói jogértelmezéssel (vesd össze a választási plakátokra vonatkozó szabályozás kapcsán kimondottakkal) (Indokolás [74]–[81]).

- [64] 1.2. Az Abh.-ban megállapítottak jelen vizsgálatnál irányadó lényege a következőképpen foglalható össze: A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség törvényi fogalmának jogalkalmazói értelmezése esetében – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogból fakadó alkotmányos követelmény, s egyben a semleges bírói jogalkalmazás záloga, hogy kifogás alapján – a közszolgálati médiaszolgáltató közlése törvényességi vizsgálatánál a jelöltek és jelölő szervezetek tevékenységéről szóló információ hírré válása megítélésénél objektív, konkrét tevékenység által keletkezett adata képezheti az összemérhetőség alapját, illetve ez mérvadó az esélyegyenlőségnek szempontjából.
- [65] 1.3. Ez a megállapítás egybevág a Kúria választási ügyekben kialakított évtizedes gyakorlatával is, amely a médiaszolgáltató felületén való megjelenést illetően jelentőséget tulajdonított annak, hogy az összemérhető, összemérendő jelölő szervezetek folytatnak-e hírértékű kampánytevékenységet, hogy a több megjelenési lehetőség ésszerű indokkal igazolható-e. Mindezeket a döntéseket a Kúria végzése maga is felidézi az indokolása [88]–[89] bekezdésében. Érdemes megemlíteni, hogy éppen a Kúria és az Alkotmánybíróság gyakorlatára figyelemmel került be a Ve. rendelkezései közé az a szabály, mely szerint nem minősül választási kampánynak az állami szervek jogszabályban meghatározott feladatuk során végzett tevékenysége (Ve. 142. §).
- [66] A Kúria az előbbiekből következő, az egységes joggyakorlatot megjelenítő döntései a közelmúltból is idézhetők: „A Kúria rögzíti, hogy a kifogásban nagy mennyiségű adatokat tartalmazó táblázat és ömlesztett linkek felsorolásával listák szerepelnek, az érintett azokat általánosságban értékelő következtetéseire alapította az esélyegyenlőség, a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás sérelmével kapcsolatos tényállításait. Ugyanakkor a kifogásban egyáltalán nem munkálta ki, nem részletezte a táblázatban és a listákon szereplő egyes elemek tartalmi minősítését, különösen nem dolgozta ki, hogy a rendszer nélküli bizonyítékok közül mely konkrét elemek minősülnek kampánytevékenységnek, mi a releváns összehasonlítási alap, és az aránytalanság mihez mérten minősül. Nem jelölte meg konkrétan azokat az eseményeket, amelyekről szerinte a kérelmezőknek hírt kellett volna közölniük” (Kvk.VI.39.061/2026/4., Indokolás [32]). Ezzel egybevágó további döntések pl.: a Kúria Kvk.VII.39.086/2026/7., Kvk.VI.39.081/2026/4., Kvk.IV.39.074/2026/11. számú végzése.

- [67] 2. Az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja szerint alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Ehhez kapcsolódik az Alaptörvény 28. cikke: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”
- [68] 2.1. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban is rögzítette, hogy az alkotmányjogi panasz eljárásban a bírósági döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben mindenekelőtt fontosnak tartja, hangsúlyozni, hogy a »bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének« {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]; 3095/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [23]; 1049/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [29]}. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, tévesnek és ezekből kifolyólag magára nézve sérelmesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslathoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányosági kérdésnek {3263/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [29]; 3029/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [33]; 1049/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [32]}.” Helyesen idézte fel a Kúria végzésének [76]–[77] bekezdéseiben ebben a körben az alkotmánybírósági gyakorlatot, mely szerint az Alkotmánybíróság nem ténybíróság, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása a bíróságok, végső soron a Kúria feladata {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3150/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság azt sem vizsgálja, hogy a bizonyítékokat helytállóan értékelte-e, illetve a megállapított tényállás megalapozott-e, mivel ez a jogalkalmazó mérlegelés körébe tartozik (3118/2019. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [45]).
- [69] Az Alkotmánybíróság ehelyütt azt emeli ki, hogy a bíróság által alkalmazott törvény értelmezési tartományának alkotmányos kereteinek meghatározása – az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdéséből következően – az Alkotmánybíróság felelőssége. Az Alkotmánybíróság rendelkezése és erre vonatkozó megállapítása a bíróságokat is köti. Az Abtv. 39. § (1) bekezdése szerint, ha az Abtv. eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező. Az Abtv. a Kúria vonatkozásában ilyen eltérő rendelkezést nem tartalmaz, az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz folytán hozott megsemmisítő határozata tehát a Kúriára nézve kötelező. Az Alkotmánybíróság továbbra is irányadónak tekinti a következőket: „A konkrét ügyre vonatkoztatva ez azt jelenti, hogy a Kúria eljáró tanácsa azonos tényállás, azonos jogcím alapján a megismételt eljárásban a korábban megsemmisített végzéssel azonos végzést nem hozhat. Továbbra is a Kúria feladata tehát az ügy eldöntése és megindokolása az Alkotmánybíróság által meghatározott keretek között. Az indokolás, miként a döntés is a Kúria sajátja, ezért a rendelkező részben foglalt döntés nem indokolható az Alkotmánybíróság határozatára hivatkozással. Az Alaptörvénnyel összhangban álló döntés meghozatala és ennek megindokolása a Kúria eljáró tanácsának hatáskörén alapuló kötelessége, amit az Alkotmánybíróság nem vehet át tőle. Mindaddig azonban, amíg az érdemi döntés nem áll összhangban az Alaptörvénnyel, az Alkotmánybíróság – megfelelő indítvány esetén – szintén hatáskörén alapuló kötelessége folytán nem tekinthet el annak megsemmisítésétől” (21/2019. (VI. 26.) AB határozat, Indokolás [52]).
- [70] Az Alkotmánybíróság a fenti megállapításokra tekintettel – az alkotmányjogi panaszban előadottakra is figyelemmel – azt vizsgálta, hogy a Kúria az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte és alkalmazta-e a Ve. 2. § (1) bekezdés *c*) pontját. Miután az Alkotmánybíróság az Abh.-ban már meghatározta a választási esélyegyenlőség alkotmányos értelmezési keretét és mércéjét, így nyilvánvalóan ennek mentén volt vizsgálható a Kúria jogalkalmazásának az alkotmányossága. Ehhez kapcsoltn volt újra vizsgálható az is, hogy a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk szerinti indokolási kötelezettségének eleget tett-e. Hangsúlyozza az Alkotmánybíróság, hogy a vizsgálatot nem az alapozza meg, hogy a megismételt eljárásban a Kúria ugyanazt a rendelkező részi döntést hozta meg, hanem az, hogy ehhez a döntéshez az Alkotmánybíróság által megszabott alkotmányos értelmezési keretet megtartva jutott-e el.
- [71] 2.2. Az Alkotmánybíróság és a bíróságok, kiemelten a Kúria hatáskörét illetően jelentősége van az Abtv. 39. § (3) bekezdésének és a Pp. 427. §-ának, illetve a Kp. 123. §-ának. Az Abtv. 39. § (3) bekezdése szerint „[a]z Alkotmánybíróság az alkalmazott jogkövetkezményeket az Alaptörvény és e törvény keretei között maga állapítja meg”. Az Abtv. 43. § (2) bekezdése a bírói döntés megsemmisítésének esetére a következőt rendeli: „A bírói

döntést megsemmisítő alkotmánybíróági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni.” A Pp. 427. §-hoz fűzött törvényi indokolás szerint: „A törvény az alkotmányjogi panasz orvoslása eszközének megállapítására vonatkozó hatáskört [...] a Kúriához telepíti. Ennek a rendelkezésnek az a magyarázata, hogy az Alkotmánybíróság határozatát megelőzően jogerőre emelkedett bírósági határozatának kötőerejét csak bírósági fórum oldhatja fel, s ez hívhatja fel az eljárt bíróságot is új eljárásra [...] Hangsúlyozni kell, hogy az Alkotmánybíróság csak a bírói döntést semmisíti meg, azon túl azonban további utasítást, iránymutatást a bíróságnak nem ad.” A szabályok lényege, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági eljárás további mikéntjére utasításokat nem adhat, másrészt viszont az alkotmánybíróági döntést a Kúria fordítja le a bírósági eljárás további menetére vonatkozóan. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló egyéni jogvédelem biztosítása az Alkotmánybíróság és a Kúria közös felelőssége.

- [72] A jelen ügyben a Kúria másik tanácsa a fenti szabályok – a Ve. 228. § (2) bekezdése és a Kp. 123. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a Pp. 427. § (1) bekezdés *b*) pontja -szerint a 2026. március 27-én kelt Kpk.IV.39.073/2026/3. számú végzésében a Kúriát mint választási ügyekben eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Ebben a megismételt eljárásra vonatkozóan a következő iránymutatást adta:
- a Kúria az Abh. alapján vegye figyelembe, hogy egyrészt az esélyegyenlőség Ve.-beli alapelve és a kiegyensúlyozottság Mttv. közötti fogalma között – az Alkotmánybíróság szerint – lényegi különbség van;
 - másrészt az új eljárás során tekintettel kell lenni arra, hogy a választási eljárásra vonatkozó szabályokat a Ve. állapítja meg, azok nem bővíthetők jogértelmezéssel;
 - harmadrészt az alkotmánybíróági határozatból következően nemcsak eljárási (további indokolási) kötelezettség áll fenn, hanem az anyagi jogi szabályok – alkotmánybíróági határozatban feltárt – helyes értelmezése is követelmény;
 - negyedrészt az új eljárás során továbbá a tanács vizsgálja meg, hogy van-e olyan előadás, tény vagy bizonyíték a kifogásban vagy az NVB határozatban, amely szerint a kifogás benyújtója konkrét kampányesemények vagy nyilatkozatok megjelölésével igazolta, hogy jelölő szervezetként megtartott valamely eseményről a médiaszolgáltató nem tájékoztatott, mivel az alapelvi sérelem bizonyítottsága szempontjából ez is jelentős körülmény;
 - előírta, hogy a választási ügyben eljáró bíróság legyen figyelemmel arra, hogy a jelölő szervezetek, jelöltek között objektív különbség lehet a közérdeklődésre számot tartó események között;
 - vegye figyelembe az Alaptörvény IX. cikkébe foglalt véleménynyilvánítási- és sajtószabadságból eredő szerkesztői szabadság érvényesülését.
- [73] Az Alkotmánybíróság határozatának való megfelelés tehát a Kúria konkrét ügyekben eljáró tanácsának az Alaptörvény 24. és 28. cikkéből, valamint az Abtv.-ből fakadó kötelezettsége, amelyet a Kúria másik tanácsának végzése nyomatékosít. Jelen esetben a Kúria 2026. március 27-én kelt Kpk.IV.39.073/2026/3. számú végzésében adott részletes iránymutatást az ügy elbírálására vonatkozóan.
- [74] Ez a döntés – ahogyan az Alkotmánybíróság döntése, és a jogkérdésnek az általa meghatározott alkotmányos értelmezési kerete – a megismételt eljárásban köti a kúriai tanácsot.
- [75] 3. Az Alkotmánybírósága a fentiek alapján vizsgálta azt, hogy a Kúria a választási esélyegyenlőségét az Alaptörvénnyel összhangban, az Abh.-ban meghatározott alkotmányos értelmezési keretben és mércével ítélte-e meg.
- [76] 3.1. A Ve. esélyegyenlőségi elvét a jelöltek és jelölő szervezetek között kell biztosítani. Ez jelenti egyrészt azt, hogy minden jelöltnek és jelölő szervezetnek hozzáférést kell biztosítani a közszolgálati médiához, de ez nem jelent azonos hozzáférést. A választási esélyegyenlőség nem sérül, ha a közszolgálati műsorszórásban kampányeseményekről, jelölő szervezetek és jelöltek megnyilvánulásáról szóló tudósítás van, és az egyik jelölő szervezethez több esemény, több jelöltnek több megnyilvánulása köthető, mint egy másikhoz. Az esélyegyenlőségének vizsgálata – ahogyan azt az Abh. részletesen megokolta – feltételezi, hogy a kifogással élő, az esélyegyenlőség sérelmét a maga vonatkozásában sérelmező jelölt, jelölő szervezet megjelölje azt, hogy magára vonatkoztathatóan milyen aktuális kampány események, megszólalások, megnyilvánulások megjelenése maradt el.
- [77] 3.2. A Kúria jelen ügyben vizsgált végzésének [93] bekezdése szerint ennek a vizsgálatára – az Abh. és a Kúria új eljárásra és új határozat hozatalára utasító végzése ellenére – azért nem volt szükség, mert „[a] jelen ügyben a kifogás tárgya nem az volt, hogy a médiaszolgáltató egyes konkrét kampányeseményekről nem tudósított, hanem az, hogy a három platformon közzétett tartalmak szerkesztési módja összességében olyan következetes

mintázatot mutatott, amely az egyik jelölő szervezet kampányüzeneteinek domináns és kedvező, míg az érintett jelölő szervezet megjelenítésének közvetett és jellemzően negatív jellegét eredményezte.”

- [78] A Kúria a megismételt eljárásban eloldotta magát a választási esélyegyenlőség alkotmányos értelmezésétől, de nem tartotta be – az Abh. eljárásjogi következményeit meghatározó –, a Kúria másik tanácsa által megszabott iránymutatást sem. Ehelyett – a felülvizsgálati kérelemben előadottakat is figyelmen kívül hagyva – a kifogás véleménybe hajló általános tényállításait a döntése alapjául szolgáló ténymegállapításba fordította át.
- [79] A Kúria megismételt eljárásban hozott végzése – a korábbi döntésétől is eltérően – az érvelés fókuszába a kifogás általa értelmezett tartalmaként a március 5-én különféle platformokon megjelent hírekkel kapcsolatban a szerkesztői gyakorlatot, a szerkesztői mintázatot, a szerkesztési módot, a tartalomközlési gyakorlatot állította. Ez azt jelenti, hogy az esélyegyenlőség elvének értelmezésén keresztül a Kúria tartalmi szempontból változtatlanul, az NVB döntése rendelkező része és indokolásának szóhasználata és eszerinti és a kifogás eszerinti értékelése alapján is, közvetlenül a kiegyensúlyozottsági követelményeket érvényesít. Az esélyegyenlőség választási alapelvét tartalmilag továbbra is a médiaszabályozásból ismert kiegyensúlyozottsági követelménnyel azonosította. Ezt az internetes platformon megjelentek vizsgálatát illetően kifejezetten kinyilvánította a [129]–[130] bekezdésekben azzal, hogy erre vonatkozóan hosszan idézte az NVB-nek a kiegyensúlyozottságra alapított érvelését. De ezt jeleníti meg az is, hogy a közszolgálati hírügynökségre vonatkozó Mttv. 101. §-át is beemelte az érvelésébe ([90] bekezdés), holott itt nyilvánvalóan nem ennek a hírügynökségnek a megnyilvánulása volt a jogvita tárgya.
- [80] A Kúria végzésében egységesen és hangsúlyosan az alapvetéseknél és külön mindhárom platformnál (lineáris médiaszolgáltató, internetes oldal, Facebook-oldal) megjelenik a szerkesztői gyakorlat, a szerkesztői mintázat, a szerkesztési mód, a tartalomközlési gyakorlat; ezek mindegyike a kiegyensúlyozott tájékoztatás körébe tartozó fogalom. Nem kizárt, hogy a szerkesztési gyakorlat, az ezt megjelenítő műsor, műsorfolyam a választási esélyegyenlőség elvével kapcsolatos jogvitában vizsgálható legyen. Ennek azonban feltétele az, hogy a szerkesztési gyakorlat mibenlétét, mikéntjét az erre vonatkozó konkrét tényállítások és ezekhez kapcsolt bizonyítékok igazolják. De még ez is feltételezné, hogy az esélyegyenlőségét sérelmező jelölt, jelölő szervezet a maga aktuális, hírértékkel bíró kampány eseményeit, megnyilvánulásait stb. megjelölje.
- [81] A Kúria végzése a jogalkotó hatáskörébe tartozó szabályozás hiányában, tehát önkényesen, ismételt olyan tartalmat tulajdonított a Ve.-nek amely abban nem szerepel. Ezen értelmezésével – a törvényhozó akaratán túlterjeszkedve – maga alkotott új szabályokat [16/2019. (V. 14.) AB határozat].
- [82] A Kúria a saját logikáját követve – az Abh. és a Kúria másik tanácsa által adott iránymutatása ellenére – elmulasztotta vagy tévútra vitte azon egyéb tények vizsgálatát és jogi értékelését is, amelyek az NVB határozatának felülbírálatára szempontjából jelentőséggel bírnak: az állami szervek és közhivatali betöltők ehhez kötődő, vagy elsősorban ehhez kötődő megnyilvánulásairól szóló hírek, a műsorfolyam tartama, a szakértői megszólalást illetően a véleménynyilvánítás jogának a figyelembevétel, az internet, de különösen a Facebook szerkesztésének eltérő módja. (Utóbbi illetően köztudott, hogy az olvasó előtt megjelenő tartalma az olvasók, a követők és a Facebook algoritmusa által is szerkesztett).
- [83] Ebből következően a Kúria végzése nem áll összhangban az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésével. A Kúria a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának a közszolgálati médiaszolgáltatóra vonatkozatható alkotmányos értelmezési keretére tekintet nélkül járt el.
- [84] 4. Az Alkotmánybíróság a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben visszautal az indokolt bírói döntéshez való jogra vonatkozóan az Abh-ban felidézett alkotmányos elvárásokra (Abh., Indokolás [55]–[58]).
- [85] Az Abh. [62] bekezdése szerint „[n]em elég felhívni az esélyegyenlőség alapelvét, hanem meg kell indokolni, hogy a nyilvánosság figyelme elé került, közérdeklődésre számot tartó eseményről szóló tudósítás, tájékoztatás, illetve az esetlegesen elmaradt tájékoztatás miért sérti a jelöltek és a jelölő szervezetek esélyegyenlőségét.” A [63] bekezdés szerint „[a] Kúria végzésének az indokolása a jelen esetben sem az M1 megnevezésű lineáris médiaszolgáltató tájékoztató hírcsatornája, sem az internetes oldal, sem a Facebook-oldal kapcsán nem tartalmaz megfelelő érvelést arról, hogy a Kúria által megállapított tényállás mellett és alapján miért merül fel a Ve. egyik alapelvének (esélyegyenlőség) sérelme, miközben nincs adat arra a kifogásban, az NVB határozatban és a Kúria végzésében, hogy a kifogás benyújtója konkrét kampányesemények vagy nyilatkozatok megjelölésével igazolta volna, hogy jelölő szervezetként ugyanolyan intenzitással a közvélemény figyelme elé került konkrét tevékenységével, mint ahogyan az általa megjelölt jelölő szervezet.”
- [86] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította a Kúria – NVB határozatával azonos indokolásra és jogi érvelésre épülő, azt helybenhagyó – végzése alaptörvény-ellenességét, és megsemmisítette azt, részben az

Abh.-ban foglalt és a Kúria új eljárásra és új határozat hozatalára utasító végzésében is előírt indokolási kötelezettség teljesítésének hiánya, részben a választási esélyegyenlőség alkotmányos tartalmának és mércéjének elégtelensége, részben a tudósítások körében a szerkesztői szabadság tényekkel nem alátámasztott korlátozása miatt.

Budapest, 2026. április 7.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs alkotmánybíró különvéleménye

- [87] A határozatot nem támogattam, mivel álláspontom szerint az indítványt vissza kellett volna utasítani.
- [88] 1. A többségi határozat indokolása azon az érvelésen alapul, hogy a Kúria nem a jelen ügy előzményeként elfogadott Abh.-ban előírtaknak, illetve az ezen határozat nyomán a Kúria másik tanácsa által meghatározottaknak (Kpk.IV.39.073/2026/3. számú végzés) megfelelő döntést hozott az ismételt eljárásában. Ahogyan azt a jelen ügy előzményeként született Abh.-hoz fűzött különvéleményemben is jeleztem már, álláspontom szerint a jelen ügyben első alkalommal hozott kúriai végzés nem sértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettség követelményét és az Alaptörvény IX. cikke által védett sajtószabadság követelményeit sem, ezért már ennek a kúriai végzésnek a megsemmisítése sem volt indokolt. Ez a jelen (megismételt) kúriai eljárásban született végzés tekintetében ugyancsak megállapítható. A Kúria megfelelő mélységű és alaposságú indokolást fűzött a végzéséhez. Álláspontom szerint az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadási követelményeknek, ezért azt az Alkotmánybíróságnak vissza kellett volna utasítania.
- [89] A fentiek mellett fontos kiemelni azt is, hogy a választási eljárás sajátossága, hogy az elhúzódo bizonytalanságot nem viseli el. Erre tekintettel a jogalkotó a jogorvoslati rendszert úgy alakította ki, hogy több szinten biztosítva legyen a jogorvoslat, azonban rövid határidőket szabott meg. Egy olyan elvárás, mely a fokozottabbnál is fokozottabb indokolási kötelezettséget várna el a választási ügyekben, összességében akadályozná azt, hogy a választási jogorvoslatok rövid határidővel, hatékonyan biztosíthatóak legyenek. Az elmúlt időben az Alkotmánybíróság hozott néhány, a többségi határozat által is hivatkozott döntést, melyek ezzel kapcsolatban kétséget ébresztenek, kialakult alkotmánybírói gyakorlatról azonban még nem beszélhetünk.
- [90] Az Abh.-ban írt különvéleményemben foglaltakat megerősítve továbbra is kétségesnek látom, hogy a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap rendelkezne indítványozói joggal, esetében alapjogi jogosultról van-e szó. A Médiaszolgáltató alapjogi jogosultságát nem vitatom: bizonyos vonatkozásban a sajtószabadság jogosultságai megilletik, más szempontból közszolgálatból fakadó kötelezettségek terhelik. Választási kampány idején a közszolgálatból fakadó követelmények mellett (és nem helyett) a jelöltek és a jelölő szervezetek vonatkozásában a választási eljárás alapelveit is tiszteletben kell tartania.
- [91] 2. Álláspontom szerint a többségi határozat tévesen indult ki abból – a 21/2019. (VI. 26.) AB határozatra visszavezetett – következtetésből, hogy a megismételt eljárásban a bíróságnak a korábbival ellentétes tartalmú döntést kell hoznia. A 21/2019. (VI. 26.) AB határozat egy olyan ügyre vonatkozott, amikor az Alkotmánybíróság szerint a Kúria tévesen értelmezte az Alaptörvény IX. cikkét {16/2019. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [36]}, és a későbbi döntésben ezt kérte számon a bíróságon. Jelen ügy előzménydöntésében ugyanakkor az indokolás elégtelensége volt a megsemmisítés oka; a megismételt eljárásban a bírósággal okkal következtethetett arra,

hogy az indokolás bővítése mellett ugyanolyan tartalmú döntés is meghozható. A 21/2019. (VI. 26.) AB határozat tehát nem megfelelő analógia erre az esetre.

- [92] 3. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Jogállásából egyértelműen következik, hogy minden hatáskörében kizárólag az alkotmányossági szempontokat veheti figyelembe, azokat viszont köteles figyelembe venni. Ez különösen is hangsúlyos a választási eljárásban: az Alkotmánybíróság akkor lehet a politikai versengés „játékvezetője”, akkor tudja az Alaptörvény által meghatározott alkotmányos rend feletti őrökési funkcióját a Kúria tekintetében is ellátni, ha alkotmányos jogállására a legfokozottabb figyelmet fordítja. Az Alkotmánybíróság és a Kúria nem vetélytársak, hanem a választási bíráskodás fontos szervei, amelyek között kiemelkedően fontos az alkotmányos párbeszéd fenntartása.

Budapest, 2026. április 7.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1118/2026.

